

Interpretacyjny i orzeczniczy przeгляд miesiąca

Marzec 2022

ORZECZENIA

1.1. Skutki podatkowe w PIT wypłaty części zysku wypracowanego przed przekształceniem jednoosobowej działalności gospodarczej w spółkę kapitałową

Nie można zaakceptować poglądu, że w przypadku przekształcenie działalności gospodarczej w spółkę z o.o. (spółkę kapitałową) mamy do czynienia z sytuacją, w której dochodzi do quasi-wniesienia aportu, które to stanowisko jest oparte na przeświadczeniu, że mamy do czynienia z aportem w formie przedsiębiorstwa. Przekształcenie działalności gospodarczej w spółkę kapitałową nie jest absolutnie tożsame z wniesieniem wkładu. Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że spółka, na mocy podjętej przez wspólników uchwały wypłacając podatnikowi w ramach obniżenia kapitału zapasowego zyski wypracowane w ramach działalności gospodarczej, w rzeczywistości dokona wypłaty środków, które podlegały opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych jako przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej. Z tego względu wypłata przez spółkę do podatnika zysków wypracowanych w ramach działalności gospodarczej powinna być neutralna podatkowo na gruncie u.p.d.o.f.

[I SA/LU 639/21] wyrok WSA w Lublinie z dnia 04/03/2022

1.2. Zasady ustalania wysokości limitu kosztów finansowania dłużnego, o którym mowa w art. 15c ust. 1 w zw. z art. 15c ust. 14 pkt 1 u.p.d.o.p.

Skoro sam ustawodawca wyłączył zastosowanie przepisu art. 15c ust. 1 do tej części nadwyżki kosztów finansowania dłużnego, która nie przekracza 3.000.000 zł, to nie można dokonywać wykładni art. 15c ust. 1 u.p.d.o.p., który obejmowałby również wskazaną kwotę, a w konsekwencji wbrew literalnemu brzmieniu art. 15c ust. 14 pkt 1 u.p.d.o.p. Z treści tego ostatniego przepisu wynika wprost, że nadwyżka kosztów finansowania dłużnego do kwoty 3.000.000 zł jest zaliczana do kosztów uzyskania przychodów. Zatem w sytuacji, gdy nadwyżka kosztów finansowania dłużnego przekracza 3.000.000 zł, to wskaźnik obliczony na podstawie EBITDA należy stosować dopiero do nadwyżki ponad wspomnianą kwotę 3.000.000 zł. Inaczej rzecz ujmując, treść art. 15c ust. 14 pkt 1 u.p.d.o.p. należy rozumieć w ten sposób, że określa on kwotę (tj. 3.000.000 zł) co do której przepisu art. 15c ust. 1 i wskazanego tam limitu kosztów w ogóle się nie stosuje. Zatem kwota 3.000.000 zł nadwyżki nie podlega w ogóle limitowi 30% EBITDA i należy o nią zawsze pomniejszyć nadwyżkę kosztów finansowania.

[II FSK 1558/19] wyrok NSA z dnia 03/03/2022

1.3. Kwestia ustalenia przychodów o charakterze odsetkowym, o których mowa w art. 15c ust. 13 u.p.d.o.p.

O tym, czy dany koszt stanowi koszt finansowania dłużnego decydować będzie to, czy jest to "koszt związany z uzyskaniem środków finansowych i z korzystaniem z nich". Tą istotną przesłanką uznania wydatku za koszt finansowania dłużnego jest związek z uzyskiwaniem środków finansowych, z których podatnik korzysta w swojej działalności. Przedstawione we wniosku wynagrodzenie finansowe nie stanowi kosztów finansowania dłużnego zdefiniowanych w art. 15c ust. 12 u.p.d.o.p. Jak to bowiem wynika jednocześnie ze stanu faktycznego, w przedstawionej w nim relacji kontrahentów nie ma miejsca uzyskanie i korzystanie ze środków finansowych. Kupujący nie pozyskuje od spółki środków finansowych. Wynagrodzenie finansowe jest tylko jednym z elementów, składników ceny sprzedaży kauczuku syntetycznego. W związku z powyższym nie można uznać, że to wynagrodzenie finansowe stanowi dla spółki przychód o charakterze o charakterze odsetkowym. Zgodnie z art. 15c ust. 13 u.p.d.o.p., przychody odsetkowe są to przychody, które odpowiadają kosztom finansowania dłużnego. Innymi słowy, przychody o charakterze odsetkowym mają być "lustrzanym odbiciem" kosztów finansowania dłużnego.

[II FSK 215/21] wyrok NSA z dnia 01/03/2022

1.4. Kwestia zastosowania 5% opodatkowania dochodów uzyskanych z tytułu ulepszenia i modyfikowania oprogramowania komputerowego

Dochód uzyskany przez podatnika z tytułu ulepszenia i modyfikowania oprogramowania nie może być opodatkowany preferencyjną 5% stawką, z uwagi na to, że w wyniku podjętych przez podatnika czynności ulepszenia i modyfikacji oprogramowania nie powstaje odrębny od tego oprogramowania utwór, który stanowi nowe kwalifikowane prawo własności intelektualnej.

[I SA/PO 592/21] wyrok WSA w Poznaniu z dnia 01/03/2022

1.5. Dopuszczalność ograniczenia czasowego w zakresie skorzystania z prawa z tzw. ulgi na złe długi

Błędnie argumentowała spółka, że ustalenie jakiegokolwiek warunku odnośnie do ulgi na złe długi, w tym warunku czasowego, jest nieuprawnione w świetle tego, jakie ograniczenia mógł przyjąć ustawodawca krajowy implementując art. 90 ust. 1 Dyrektywy 112. Przyjęcie terminu jest specyficznym warunkiem skorzystania z tzw. ulgi na złe długi, albowiem termin, w jakiś sposób zależy od wykorzystania przez podatnika. Nie jest to warunek, na który podatnik nie ma wpływu, jak np. dotyczący statusu dłużnika, o którym m.in. traktował wyrok TSUE z dnia 15 października 2020 r. w sprawie C-335/19 i w związku z tym na kwestię dopuszczalności ustalenia takiego terminu należy patrzeć inaczej.

Z art. 273 Dyrektywy 112 wynika, że państwa członkowskie muszą mieć też, przyznając pewne uprawnienia, czas i możliwość ich skontrolowania, oceny prawidłowości działania podatnika. Nie może to być czas działania tylko zastrzeżony dla podatnika. W u.p.t.u. na dokonanie korekty przyjęto dwuletni okres od końca roku, w którym wystawiona została faktura, która nie została zapłacona w określonym terminie. Zostawiając poza sporem kwestię oceny rozsądności tego czasu, choć wydaje się on odpowiedni, należy uznać, iż stanowisko spółki, która domaga się wykluczenia tego warunku, bez wdawania się w spór głębszy co do tego terminu, należy uznać za niezasadne.

[I FSK 1073/17] wyrok NSA z dnia 01/03/2022

1.6. Należyta staranność w zakresie określenia miejsca prowadzenia działalności gospodarczej kontrahenta przez podatnika świadczącego usługi

Przepis art. 18 ust. 1 lit. a rozporządzenia wykonawczego Rady UE nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do Dyrektywy 112 dotyczy takiej sytuacji, jaka ma miejsce w rozpoznawanej sprawie,

czyli sytuacji gdy spółka świadczy usługi transportowe i wskazuje, że świadczy te usługi na rzecz podmiotu z obszaru UE. Biorąc pod uwagę treść art. 18 ww. rozporządzenia i to, że podatnik polski nie ma instrumentów do weryfikacji tego rodzaju danych, podatnik, który w ten sposób opodatkowuje tę usługę, powinien uzyskać numeru identyfikacji podatkowej wspólnotowego kontrahenta, czyli VAT UE i zweryfikować ten numer. Ta weryfikacja powinna nastąpić poprzez sprawdzenie danych w systemie VIES, ewentualnie poprzez sprawdzenie, zweryfikowanie z wpisem z odpowiedniego rejestru przedsiębiorców. Chodzi tu o sprawdzenie czy te dane dotyczące nazwy, siedziby kontrahenta zagranicznego, wspólnotowego pokrywają się z innymi danymi. Te działania są wystarczające do tego, aby powiedzieć, że taki krajowy podatnik podatku VAT dochował należytej staranności.

[I FSK 647/18] wyrok NSA z dnia 01/03/2022

1.7. Kwestia zastosowania zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p. do dofinansowania wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w ramach działalności strefowej z FGŚP na podstawie art. 15g ustawy o Covid-19

Zakwalifikowanie danych czynności do działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE może nastąpić wówczas, gdy pomiędzy tymi czynnościami a działalnością podstawową istnieje ścisły, nierozzerwalny i funkcjonalny związek, wtedy są one integralną częścią działalności strefowej. Ponadto, dochód czyniący zadość wymogom art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p., to nie tylko dochód, który jest bezpośrednio wygenerowany w ramach prowadzonej działalności, ale także dochód, który podatnik pozyskał w związku z innymi czynnościami, gdy pomiędzy tymi czynnościami a działalnością podstawową istnieje ścisły nierozzerwalny związek. Zatem środki otrzymane przez spółkę z FGŚP na podstawie art. 15g ustawy o Covid-19 jako dofinansowanie wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w ramach działalności prowadzonej na terenie SSE na podstawie posiadanego zezwolenia, stanowią przychód strefowy zwolniony z podatku zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p.

[I SA/KE 709/21] wyrok WSA w Kielcach z dnia 10/03/2022

1.8. Kwestia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów nieściągalnych wierzytelności z tytułu wszelkich rodzajów udzielanych przez bank gwarancji

Wykładnia językowa przepisu art. 16 ust. 1 pkt 25 lit. c u.p.d.o.p. prowadzi do jednoznacznych wniosków. Zwrot "spłaty kredytów i pożyczek" – użyty w treści art. 16 ust. 1 pkt 25 lit. c u.p.d.o.p. - odnosi się tylko do wyrazu "poręczeń" (...), a nie do wyrazu "gwarancji". W konsekwencji, gwarancje o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 25 lit. c u.p.d.o.p. mogą być udzielone dla każdego celu, nie tylko w związku z kredytem lub pożyczką, aby odpisane w związku z tymi gwarancjami wierzytelności nieściągalne mogły być uznane za koszty uzyskania przychodu.

[II FSK 1553/19] wyrok NSA z dnia 09/03/2022

1.9. Skutki podatkowe na gruncie u.p.d.o.p. zobowiązania się do udzielenia poręczenia

1) Nie ma racji spółka twierdząc, że ewentualny przychód powstanie dopiero w momencie realizacji umowy poręczenia. Przychód w postaci nieopłatnego świadczenia powstaje już w momencie zawarcia umowy poręczenia.

2) Spółka nie ma również racji, że przedmiotowego świadczenia nie da się wycenić i nie ma przepisów, które pozwalałyby wielkość tego nieopłatnego świadczenia ustalić. Tym przepisem jest art. 12 ust. 6 pkt 4 u.p.d.o.p., który odwołuje się do cen rynkowych przy stosowaniu danego rodzaju świadczeń.

W tej sprawie wszystkie parametry dają się ustalić, znana jest wysokość kredytu, znane są warunki kredytu i w związku z tym, nie powinno być problemu aby tę wartość w odniesieniu do konkretnego kredytobiorcy i do uzyskanego przez niego kredytu ustalić.

[II FSK 1615/19] wyrok NSA z dnia 09/03/2022

1.10. Kwestia oceny czy spłata zadłużenia zabezpieczonego hipoteką na nieruchomości bezpośrednio na rachunek wierzyciela hipotecznego stanowi przychód sprzedawcy

Nie budzi wątpliwości, że art. 14 ust. 1 u.p.d.o.p., który definiuje pojęcie przychodu z odpłatnego zbycia rzeczy i praw majątkowych, jest przepisem szczególnym w stosunku do art. 12 ust. 1 u.p.d.o.p. W konsekwencji w sytuacji, gdy mamy do czynienia z odpłatnym zbyciem, to przychodem z takiego odpłatnego zbycia, jak wskazuje art. 14 ust. 1 u.p.d.o.p. jest wartość rzeczy (prawa majątkowego) wyrażona w cenie określonej w umowie. Bez względu na to komu zostanie ona wypłacona. W takiej sytuacji nie możemy odwoływać się do ogólnych reguł pojęcia przychodu, czyli tego definitywnego przysporzenia.

[I SA/GD 1062/21] wyrok WSA w Gdańsku z dnia 09/03/2022

1.11. Kwestia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodu straty z tytułu zbycia wierzytelności obejmującej niezwróconą przez kontrahenta „kaucję gwarancyjną”, wykazaną wcześniej w przychodach

Spółka z o.o., która powstanie z przekształcenia działalności prowadzonej przez podatnika, będzie wierzycielem uprawnionym do zwrotu kwoty kaucji gwarancyjnej zatrzymanej przez kontrahenta podatnika celem zabezpieczenia należytego wykonania robót budowlanych. Należność ta (zatrzymana część wynagrodzenia poprzednika prawnego spółki z o.o.) została ujęta przez poprzednika prawnego spółki jako przychód należny. Wobec powyższego nie ulega wątpliwości, że opisane we wniosku zdarzenie przyszłe wypełnia dyspozycję art. 16 ust. 1 pkt 39 u.p.d.o.p. Na jego podstawie strata ze zbycia ww. wierzytelności będzie mogła być zaliczona do kosztów uzyskania przychodów jednoosobowej spółki z o.o.

[II FSK 1543/19] wyrok NSA z dnia 08/03/2022

1.12. Doręczenie postanowienia o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności z naruszeniem art. 145 § 2 o.p. – uchwała 7 sędziów NSA

Postanowienie o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności doręczone stronie, która miała ustanowionego pełnomocnika, z naruszeniem art. 145 § 2 o.p., należy uznać za niewiążące w rozumieniu art. 212 w zw. z art. 239 tej ustawy także wtedy, gdy strona lub jej pełnomocnik wnieśli od niego zażalenie.

[I FPS 4/21] uchwała 7 sędziów NSA z dnia 07/03/2022

1.13. Wpłaty na rzecz fundacji (na podstawie postanowień statutu fundacji) i wpłaty na fundusz założycielski fundacji nie stanowią darowizny w rozumieniu art. 18 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p.

Nie ma racji spółka, że wpłaty na rzecz fundacji (na podstawie postanowień statutu fundacji) i wpłaty na fundusz założycielski fundacji stanowią darowizny w rozumieniu art. 18 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p., a także w rozumieniu k.c. Zasadniczą kwestią jest okoliczność, że darowizna musi być umową dwustronną. Jeżeli fundator w akcie założycielskim i następnie statucie zobowiązuje się wpłacić określone kwoty na majątek fundacji to nie można uznać, że jest to umowa z fundacją, bo fundacja w momencie złożenia takiego zobowiązania przez fundatora jeszcze nie istnieje. W związku z tym nie można nawet mówić, że jest druga strona tej umowy darowizny. Tak samo postanowienia odnośnie do dodatkowych wpłat, które są ponoszone przez fundatorów na rzecz fundacji na podstawie statutu również nie mogą być uznane za umowę darowizny. Również w tym przypadku nie mamy drugiej strony umowy darowizny, a zatem nie ma obdarowanego, który mógłby tę darowiznę przyjąć. Z powyższych względów ten akt założycielski fundacji nie odpowiada pojęciu umowy darowizny, zarówno z k.c., jak i odpowiednio z u.p.d.o.p.

[II FSK 1664/19] wyrok NSA z dnia 16/03/2022

1.14. Skutki podatkowe w CIT otrzymania przez spółkę środków z Funduszu Kolejowego

Otrzymane przez spółkę na działalność operacyjną środki finansowe z Funduszu Kolejowego stanowią w myśl art. 12 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. przychód w dacie ich otrzymania, tj. w roku 2017 i bez wpływu na powyższą ocenę pozostaje okoliczność, że środki te będą wydatkowane dopiero w roku 2018. Wbrew twierdzeniom spółki to, że środki te są przeznaczone na określony cel oraz że mają zostać wydatkowane zgodnie z ich przeznaczeniem nie oznacza, że otrzymana została zaliczka. Z opisu stanu faktycznego wynikało jednoznacznie, że te środki finansowe miały formę całości konkretnego finansowania bądź refundacji, a nie zaliczki. Dlatego też wydatkowanie w roku następnym nie ma tutaj znaczenia.

Skoro spółka decyduje bezpośrednio o wydatkowaniu tych kwot, środki te wpływają na jej na rachunek bankowy, dysponuje tymi kwotami, to powinna w dacie otrzymania środki te potraktować jako przychód w myśl art. 12 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p.

[II FSK 1695/19] wyrok NSA z dnia 16/03/2022

1.15. Warunki zmniejszenia kwoty podatku naliczonego wynikającej z udzielonych spółce rabatów, uznanych zwrotów i reklamacji, stwierdzonych błędów i pomyłek w kwocie podatku na fakturze, w rozliczeniu za okres, w którym została wystawiona na jej rzecz faktura korygująca in minus

Należy zgodzić się z stanowiskiem organu, że w świetle art. 86 ust. 19a w zw. z art. 29a ust. 13 u.p.t.u. spółka powinna dokonywać zmniejszenia kwoty podatku naliczonego z tytułu udzielonych spółce rabatów czy uwzględnionych przez dostawców reklamacji i zwrotów oraz uwzględnionych przez dostawców błędów, ewentualnie pomyłek w kwocie podatku na fakturze w rozliczeniu za okres, w którym zostanie poinformowana o ich akceptacji. W przypadku gdy jedyną formą informacji o udzielonym rabacie, reklamacji, zwrocie, pomyłkach czy błędach w kwocie podatku na fakturze będzie wystawienie faktury korygującej przez sprzedawcę i okres wystawienia faktury będzie pokrywał się z okresem powzięcia informacji przez spółkę o jej wystawieniu, to wówczas okresem rozliczeniowym, w którym spółka powinna dokonać zmniejszenia kwoty podatku naliczonego, będzie okres rozliczeniowy, w którym została wystawiona na jej rzecz faktura korygująca in minus.

[I SA/ŁD 927/21] wyrok WSA w Łodzi z dnia 16/03/2022

1.16. Możliwość obniżenia stawek amortyzacyjnych za poprzednie lata podatkowe w amortyzacji liniowej

Wobec nieprecyzyjnej redakcji art. 16i ust. 5 u.p.d.o.p. należy uznać, że jego brzmienie pozwala podatnikom na zmianę stawek amortyzacyjnych w odniesieniu zarówno do przeszłych, jak i do przyszłych rozliczeń podatkowych. Z językowego znaczenia tej regulacji wynika, że podatnicy mogą obniżyć wskazane stawki poczynając od miesiąca rozumianego jako punkt w czasie, w którym środki trwałe zostały wprowadzone do ewidencji i tym punktem w czasie jest miesiąc wprowadzenia środka trwałego do ewidencji lub pierwszy miesiąc jakiegokolwiek następującego po nim roku podatkowego. Potwierdzenie powyższego stanowiska wynika także z treści uzasadnienia projektu nowelizacji u.p.d.o.p. oraz brzmienia art. 81 § 1 o.p., który wprowadza możliwość dokonania korekty uprzedniego samoobliczenia podatku przez podatnika.

[I SA/GD 1187/21] wyrok WSA w Gdańsku z dnia 16/03/2022

1.17. Ocena zgodności z prawem UE art. 78 § 5 pkt 1 i 2 o.p. – pytanie prejudycjalne do TSUE

Czy wyrażone w art. 4 ust. 3 Traktatu o UE zasady skuteczności i lojalnej współpracy oraz równoważności lub jakakolwiek inna właściwa zasada przewidziana w prawie Unii sprzeciwia się takiemu przepisowi krajowemu jak art. 78 § 5 pkt 1 i 2 o.p., który przewiduje, że odsetki od nadpłaconego podatku pobranego przez płatnika niezgodnie z prawem unijnym nie są należne podatnikowi za okres po upływie 30 dni, licząc od dnia opublikowania w dzienniku urzędowym wyroku TSUE, stwierdzającego niezgodność pobrania podatku z prawem wspólnotowym, jeżeli wniosek o stwierdzenie tej nadpłaty został złożony przez podatnika po tym terminie, a przepisy prawa krajowego dotyczące pobrania podatku, pomimo wydanego wyroku TSUE z dnia 10 kwietnia 2014 r. w sprawie C-190/12, pozostają nadal niezgodne z prawem UE?

[II FSK 1602/19] postanowienie NSA z dnia 15/03/2022

1.18. Doręczenie postanowienia o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności z naruszeniem art. 145 § 2 o.p. – uchwała 7 sędziów NSA

Postanowienie o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności doręczone stronie, która miała ustanowionego pełnomocnika, z naruszeniem art. 145 § 2 o.p., należy uznać za niewiążące w rozumieniu art. 212 w zw. z art. 239 tej ustawy także wtedy, gdy strona lub jej pełnomocnik wnieśli od niego zażalenie.

[I FPS 4/21] uchwała 7 sędziów NSA z dnia 07/03/2022

Kwestia uznania za osobnych podatników VAT małżonków prowadzących działalność rolniczą przy wykorzystaniu majątku stanowiącego ich wspólność majątkową małżeńską – wyrok TSUE

Artykuły 9, 295 i 296 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że:

- stoją one na przeszkodzie praktyce państwa członkowskiego, która wyklucza możliwość uznania małżonków prowadzących działalność rolniczą w ramach jednego gospodarstwa przy wykorzystaniu majątku objętego małżeńską wspólnością majątkową za odrębnych podatników podatku od wartości dodanej (VAT), w przypadku gdy każde z tych małżonków prowadzi działalność gospodarczą w sposób samodzielny;

- nie stoją one na przeszkodzie temu, by w okolicznościach, w których małżonkowie prowadzą tę działalność rolniczą w ramach systemu ryczałtowego dla rolników, wybór przez jedno z małżonków opodatkowania prowadzonej przez nie działalności na zasadach ogólnych VAT powodował utratę przez drugie z nich statusu rolnika ryczałtowego, jeżeli po zbadaniu konkretnej sytuacji skutek ten okaże się konieczny w celu przeciwdziałania ryzyku nadużyć i oszustw, którego nie można wykluczyć poprzez przedstawienie przez małżonków odpowiednich dowodów, lub jeżeli prowadzenie tej działalności przez owych małżonków w sposób samodzielny i tak, że każde z nich czyni to na podstawie zasad ogólnych VAT, nie powoduje trudności administracyjnych w porównaniu z sytuacją współistnienia po stronie wspomnianych małżonków dwóch różnych statusów.

[C-697/20] wyrok TSUE z dnia 24/03/2022

1.19. Kwestia stosowania art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. odnośnie do usługi pośrednictwa finansowego

Ustawodawca nie zdecydował się, żeby w art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. zapisać umowę pośrednictwa (ewentualnie umowę o charakterze podobnym) jako taką, która podlegałaby limitowaniu kosztów uzyskania przychodów. Organ, dokonując analizy poszczególnych czynności, bo na tym skupił się w interpretacji, zidentyfikował poszczególne cechy umowy pośrednictwa finansowego (usługi kompleksowej), przypisując poszczególne elementy związane z weryfikacją czy dotarciem do określonej grupy pozyskania przyszłych pożyczkobiorców do usług reklamy, doradztwa czy badania rynku. Jednakże nie można tracić z pola widzenia tego, że istota umowy pośrednictwa może polegać na tym, że pośrednik podejmuje szereg różnych działań, po to żeby do tego skojarzenia doprowadzić. Samo przez się nie może to prowadzić do uznania, że te jednostkowe czynności mają być identyfikowane do umów objętych przepisem art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. W konsekwencji nie można uznać, ażeby ten kompleks usług pośrednictwa finansowego miał cechy usług bądź wprost wymienionych w tym przepisie bądź usług o charakterze podobnym (czyli jakoby w umowie pośrednictwa przeważały elementy innych usług wymienionych w art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p.). One po prostu mają doprowadzić do skojarzenia dwóch partnerów i również to wynagrodzenie, które jest oferowane pośrednikowi, jest wynagrodzeniem za doprowadzenie do efektu w postaci skutecznego pośrednictwa finansowego. Dlatego też nie można mówić, że mamy tu usługę wprost wymienioną w art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. czy też usługę do niej podobną.

[II FSK 2072/19] wyrok NSA z dnia 24/03/2022

1.20. Kwestia ustalenia do jakiego źródła przychodów powinien być alokowany koszt odsetkowy (odsetki) od pożyczek zaciągniętych przez spółkę w celu nabycia udziałów

Praktyka związana z obrotem gospodarczy wskazuje, że nabycie akcji lub udziałów oprócz tego, że może być dokonane w celu uzyskiwania przychodów kapitałowych, wskazanych w art. 7b u.p.d.o.p. to może także być dokonane w innym celu niż osiągnięcie tych przychodów. Ten inny cel może dotyczyć działalności gospodarczej, którą prowadzi podmiot nabywający akcje lub udziały i która jest nakierowana na uzyskiwanie innych przychodów niż przychody z zysków kapitałowych. Cel taki może mieć bezpośredni związek z działalnością gospodarczą, która przynosi inne przychody niż zyski kapitałowe. Tym samym wydatki związane z nabyciem akcji lub udziałów, inne niż wskazane w art. 16 ust. 1 pkt 8 u.p.d.o.p., mogą być kwalifikowane na podstawie art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. jako koszty uzyskania przychodów z działalności niestanowiącej zysków kapitałowych, o których mowa w art. 7b u.p.d.o.p. obejmującej działalność gospodarczą nabywcy akcji lub udziałów.

[II FSK 1695/20] wyrok NSA z dnia 24/03/2022

1.21. Kwestia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków ponoszonych z tytułu wynagrodzenia za prawo do korzystania ze znaków towarowych na podstawie umowy licencyjnej

Treść przepisu art. 23 ust. 1 pkt 64 u.p.d.o.f. nie wprowadza wymogu tożsamości podmiotowej zbywcy prawa (który był jego wytwórcą lub nabywcą) i ponoszącego wydatki z tytułu korzystania z tego prawa na innej podstawie niż własność. Takie ograniczenie nie wynika z treści omawianego przepisu. W okolicznościach niniejszej sprawy nie ma zatem znaczenia, że to spółka, a nie podatnik ponosi wydatki za korzystanie ze znaku towarowego. Podnoszony przez podatnika warunek "powtórnego nabycia przez ten sam podmiot" nie wynika z treści analizowanego przepisu. W konsekwencji zgodzić należy się ze stanowiskiem organu, że w przypadku gdy podatnik wytworzył znaki towarowe, które korzystają z ochrony przewidzianej na podstawie ustawy - Prawo własności przemysłowej, a następnie zbył te znaki w formie aportu do spółki spełnione zostały przesłanki do zastosowania ograniczenia możliwości zaliczania do kosztów uzyskania przychodów ponoszonych wydatków na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 64 u.p.d.o.f.

[II FSK 1747/19] wyrok NSA z dnia 24/03/2022

1.22. Skutki podatkowe na gruncie u.p.d.o.p. sprzedaży wierzytelności z tytułu umów leasingu na rzecz podmiotu trzeciego (SPV)

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu, który uznał za nieprawidłowy pogląd spółki odnośnie do możliwości zaliczenia do kosztów podatkowych wartości wierzytelności leasingowych odpisanych jako nieściągalne, jak również odpisów aktualizujących wartość wierzytelności leasingowych, które na mocy określonego w ramach transakcji sekurytyzacji prawa odkupu, w dniu wymagalności zapłaty nie będą stanowiły przychodów należnych z tytułu umowy leasingu. W omawianej sytuacji finansujący ma obowiązek opodatkować opłaty z tytułu umowy leasingu pomimo tego, że w sensie ekonomicznym nie stanowią one dla niego przysporzenia majątkowego. Skoro finansujący w świetle u.p.d.o.p. nadal pozostaje podatnikiem z tytułu przedmiotowych opłat to brak jest podstaw do twierdzenia, że od daty zbycia wierzytelności obejmujących przedmiotowe opłaty nie ma prawa rozliczać "normalnych" kosztów uzyskania przychodów. Trafnie zauważa spółka, że skoro wspomniane opłaty stają się przychodem finansującego w dniu wymagalności zapłaty oznacza to, że spółka ma obowiązek rozpoznać je jako przychód na podstawie art. 12 ust. 3 u.p.d.o.p., czyli jako przychód należny, nawet jeżeli nie został jeszcze faktycznie otrzymany. Z powyższego wynika, że spółka rozpoznaje opłaty ponoszone przez korzystającego na rzecz osoby trzeciej (SPV) na podstawie art. 12 ust. 3 i art. 17k ust. 2 u.p.d.o.p. w ten sam sposób jak wierzytelności z tytułu opłat leasingowych. W tym kontekście należy podkreślić, że równocześnie w art. 17k ust. 1 pkt 2 u.p.d.o.p. ustawodawca przewidział, że dla finansującego kosztem uzyskania przychodów są zapłacone osobie trzeciej dyskonto lub wierzytelności. Nie wyłączył jednak dla tego rodzaju przychodów możliwości rozliczania jako kosztów uzyskania przychodu wydatków spełniających przesłanki sformułowane w art. 15 ust. 1 i art. 16 u.p.d.o.p. Innymi słowy do przychodu, o którym mowa w art. 17k ust. 2 u.p.d.o.p. mają zastosowanie ogólne zasady ustalania kosztów uzyskania przychodów, w tym również art. 16 ust. 1 pkt 26a i pkt 25a u.p.d.o.p. Ponownie rozpoznając sprawę organ interpretacyjny zobowiązany będzie przyjąć, że w odniesieniu do wierzytelności leasingowych, które stały się wymagalne w okresie pomiędzy ich zbyciem na rzecz SPV a ich odkupem przez spółkę mają zastosowanie przepisy art. 16 ust. 1 pkt 25 lit. a i art. 16 ust. 1 pkt 26a u.p.d.o.p.

[II FSK 1661/19] wyrok NSA z dnia 22/03/2022

1.23. Przeprowadzenie dodatkowego badania technicznego samochodu, o którym mowa w art. 86a ust. 10 u.p.t.u., nie jest warunkiem, którego niedopełnienie skutkuje utratą prawa do pełnego odliczenia podatku naliczonego

Przeprowadzenie dodatkowego badania technicznego przez okręgową stację kontroli pojazdów, potwierdzonego zaświadczeniem wydanym przez tę stację i jego odnotowanie w dowodzie rejestracyjnym nie jest warunkiem, którego niedopełnienie lub spełnienie z opóźnieniem skutkuje utratą prawa do 100% odliczenia podatku naliczonego od wydatków związanych z leasingiem oraz wydatków eksploatacyjnych związanych z użytkowaniem samochodów ciężarowych. Warunkiem zastosowania pełnego prawa do odliczenia podatku naliczonego jest - jak w niniejszej sprawie - spełnienie określonych cech konstrukcyjnych pojazdu, które potwierdza badanie techniczne i wpis do dowodu rejestracyjnego. Jednak istnienie tych cech konstrukcyjnych jest kryterium obiektywnym, a badanie techniczne i wpis to wymóg jedynie formalny, dowodowy, potwierdzający ich istnienie, ale nie samoistnie kreujący prawo do odliczenia. Wymogi formalne określone w art. 86a ust. 10 u.p.t.u. nie mogą naruszać zasady proporcjonalności i neutralności VAT.

[I SA/BD 108/22] wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 22/03/2022

INTERPRETACJE

2.1. **Kwestia rozliczenia w kosztach podatkowych opłaty przyłączeniowej**

Aby było możliwe włączenie wartości opłaty przyłączeniowej do wartości początkowej środka trwałego (i tym sposobem zwiększenie wartości początkowej środka trwałego) budynku o funkcji ośrodka – wydatki na tę opłatę powinny podlegać kwalifikacji z punktu widzenia ustawowego określenia zakresu kosztu wytworzenia z uwzględnieniem składników nie zaliczanych do kosztu wytworzenia. Opłata przyłączeniowa, co prawda jest związana z prowadzoną inwestycją w postaci przebudowy i zmiany sposobu użytkowania istniejącego budynku wskutek czego powstanie nowy budynek o nowym przeznaczeniu, to jednak ze swej istoty ma inny charakter niż wydatki mieszczące się w kategorii kosztu wytworzenia środka trwałego, o którym mowa w art. 16g ust. 4 u.p.d.o.p. Koszt opłaty przyłączeniowej nie jest bowiem związany z samym procesem wytworzenia budynku, nie zwiększa jego wartości. Wydatek ten ma zapewnić w przyszłości dostawę energii do budynku. Tym samym powyższy wydatek jest związany z możliwością korzystania z nieruchomości na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej. Oznacza to, że wydatek na opłatę przyłączeniową nie zwiększa kosztu wytworzenia środka trwałego, o którym mowa w art. 16g ust. 4 u.p.d.o.p. i nie stanowi elementu wartości początkowej. Ponoszone opłaty za przyłącze energetyczne powinny być zaliczone do kosztów uzyskania przychodów na zasadach ogólnych wynikających z art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-2.4010.693.2021.1.AW] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 24/02/2022

2.2. **Kwestia zastosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia dla usług wykończenia wewnątrz lokali wykonywanych przez spółkę deweloperską**

- 1) Mechanizm odwróconego obciążenia ma zastosowanie przy rozliczaniu podatku z tytułu świadczenia usług budowlanych wymienionych w załączniku nr 14 do u.p.t.u. (poz. 2-48), objętych wskazanymi w tym załączniku symbolami PKWiU, przez podwykonawcę. Podwykonawcą będzie każdy podmiot będący usługodawcą, który nie jest generalnym wykonawcą w ramach danej inwestycji budowlanej, przyjmującym zlecenie wykonania tej inwestycji bezpośrednio od inwestora. Fakt zgłoszenia, lub nie, głównemu inwestorowi powierzenia prac podwykonawcy, pozostaje bez wpływu na posiadanie statusu podwykonawcy w rozumieniu u.p.t.u.

Status podwykonawcy wynika bowiem bezpośrednio z zawartych pisemnych umów, a w przypadku ich braku – świadczą o tym statusie okoliczności i charakter wykonywanych usług.

2) W okolicznościach przedmiotowej sprawy istotne jest, kto ponosi koszty urządzenia – czy najemca sam we własnym zakresie ponosi koszty urządzenia biura, czy też przeniesie te koszty wystawiając fakturę na właściciela lokalu. W przypadku bowiem, gdy najemca sam we własnym zakresie poniesie ww. koszty urządzenia biura, bez przenoszenia ich na właściciela, rozliczenie nabywanych przez najemcę usług budowlanych powinno w relacji firma budowlana (spółka - wnioskodawca) – najemca nastąpić na zasadach ogólnych. Tym samym mając na uwadze potoczne znaczenie pojęcia „podwykonawcy”, metoda rozliczenia nakładów wykończeniowych wewnątrz lokali pomiędzy właścicielem a najemcą wpływa na ustalenie, czy spółka działa jako podwykonawca w rozumieniu art. 17 ust. 1h u.p.t.u.

3) W przypadku wystawienia faktury przez najemcę nieruchomości na właściciela z tytułu partycypacji w kosztach wykonania prac w lokalu spółka nie będzie uznana za podwykonawcę, lecz za generalnego wykonawcę prac, a w konsekwencji faktura wystawiana z tytułu usług wymienionych w załączniku nr 14 do u.p.t.u. nie podlega odwrotnemu obciążeniu lecz rozliczana jest na zasadach ogólnych, bowiem to na spółce spoczywać będzie obowiązek rozliczenia podatku VAT, ponieważ spółka działa w tej sytuacji bezpośrednio na zlecenie i na rzecz inwestora.

3) Przeniesienie nakładów poniesionych w obcym środku trwałym stanowi odpłatne świadczenie usług w rozumieniu art. 8 ust. 1 u.p.t.u., a tym samym podlega opodatkowaniu tym podatkiem na podstawie art. 5 ust. 1 u.p.t.u. W przedstawionej sytuacji, w chwili zakończenia umowy najmu i opuszczenia lokalu, najemca dokona sprzedaży poniesionych nakładów na nieruchomość. Przedmiotem tej transakcji, po zakończeniu umowy najmu nie będą usługi budowlano-montażowe, o których mowa w załączniku nr 14 do u.p.t.u. Usługi te zostały zakupione przez najemcę od spółki w trakcie trwania umowy najmu. Z usług tych skorzystał najemca, który był ich beneficjentem. Usługi nie były nabyte w celu ich odsprzedaży, lecz dla własnych celów najemcy. Odsprzedaż tych nakładów za ułamek pierwotnej wartości nie jest odsprzedażą usług budowlano-montażowych. Skoro najemca „skonsumował” zakupioną usługę budowlano-montażową, odsprzedaż nakładów nie stanowi świadczenia tego rodzaju usługi. Transakcja ta nie powoduje zatem uznania właściciela za nowego inwestora, a najemcę za głównego wykonawcę usługi budowlano-montażowej. Tym samym transakcja taka nie ma wpływu na wcześniejsze rozliczenia pomiędzy wykonawcami prac a najemcą.

[0111-KDIB3-1.4012.152.2017.13.WN] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 18/02/2022

2.3. Prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących należności wypłacane odbiorcy ciepła (odszkodowanie) za wstrzymanie realizacji dostaw ciepła

Wypłata przez spółkę na rzecz odbiorcy wynagrodzenia w zamian za tolerowanie przerwy w dostawie energii cieplnej, stanowi zapłatę za usługę. Opisana sytuacja spełnia warunki wynikające z art. 8 ust. 1 pkt 2 u.p.t.u., który to przepis w ramach definicji usług na równi z działaniami traktuje powstrzymanie się od dokonania czynności lub do tolerowania czynności lub sytuacji. W opisanym przypadku odbiorca godzi się na czasowe wstrzymanie dostaw energii, a w zamian otrzymuje wynagrodzenie nazwane przez strony porozumienia odszkodowaniem. Samo określenie wypłacanej kwoty odszkodowaniem nie może przesądzać o jej charakterze. Jest to wynagrodzenie za usługę w postaci nie podejmowania działań w stosunku do spółki i znoszenie sytuacji niedostarczenia energii. Wobec powyższego, naliczony przez odbiorcę podatek VAT w związku z realizowanym na rzecz spółki świadczeniem będzie stanowił dla spółki podatek naliczony podlegający odliczeniu na zasadach określonych w art. 86 ust. 1 u.p.t.u. Okoliczności sprawy wskazują bowiem, że spółka jest czynnym zarejestrowanym podatnikiem VAT, a dokonywanie tych płatności, ma związek z opodatkowaną działalnością spółki, eliminuje możliwość zerwania umowy z odbiorcą ciepła i równocześnie zapewnia w przyszłości realizację dostaw energii cieplnej.

[0111-KDIB3-1.4012.1070.2021.1.IK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 18/02/2022

2.4. Miejsce opodatkowania VAT usług dostarczania personelu świadczonych dla podmiotu z siedzibą w Hong Kongu

Skoro w przedstawionych okolicznościach sprawy podmiot B jest podatnikiem mającym siedzibę i stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terenie Hong Kongu oraz nie posiadającym w Polsce stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, to uznać należy, że miejsce świadczenia usług dostarczania personelu należy ustalić zgodnie z ogólną zasadą dotyczącą ustalania miejsca świadczenia usług, o której mowa w art. 28b ust. 1 u.p.t.u. W analizowanej sprawie będzie to miejsce, w którym usługobiorca (podmiot B) posiada siedzibę działalności gospodarczej. Tym samym, przedmiotowe usługi dostarczania personelu świadczone przez spółkę polską na rzecz podmiotu B nie będą podlegać opodatkowaniu w Polsce, lecz w kraju, w którym podmiot B posiada siedzibę działalności gospodarczej, tj. w Hong Kongu, zgodnie z przepisami prawa podatkowego obowiązującymi w tym kraju.

[0113-KDIPT1-2.4012.888.2021.1.KW] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 17/02/2022

2.5. Kwestia możliwości zwiększenia wartości przychodu na zasadzie kasowej w momencie otrzymania bonusu (rabatu pośredniego) od dostawców

Spółka nabywając usługi mediowe i otrzymując bonus (rabat pośredni), powinna tym samym obniżyć koszty uzyskania przychodu, ponieważ przyznany rabat obniża faktycznie koszty zakupu towaru/usługi. Tym samym w przedmiotowej sprawie nie ma zastosowania przepis art. 12 ust. 3 u.p.d.o.p. Spółka powinna przedmiotowy bonus (rabat pośredni) rozpoznać w oparciu o art. 15 ust. 1 i ust. 4i-4l u.p.d.o.p. W sytuacji otrzymania rabatu pośredniego należy skorygować koszty uzyskania przychodów poprzez zmniejszenie kosztów uzyskania przychodów poniesionych w okresie rozliczeniowym, w którym została otrzymana faktura korygująca, lub w przypadku braku faktury inny dokument potwierdzający przyczyny korekty. W konsekwencji, brak jest podstaw do zwiększenia wartości przychodu na zasadzie kasowej, tj. w momencie otrzymania rabatu pośredniego przez spółkę, ponieważ przyznany rabat faktycznie obniża koszty zakupu towaru/usługi. Ponadto mając na uwadze, że spółka otrzymuje całą kwotę brutto wskazaną w nocie i wartość ta obniża podstawę opodatkowania VAT, należy stwierdzić, że będzie ona uprawniona do obniżenia kosztów uzyskania przychodów o wartość, na jaką została wystawiona nota (kwotę brutto).

[0111-KDIB2-1.4010.620.2021.2.AP] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 17/02/2022

2.6. Zastosowanie 8% stawki VAT na wykonanie robót budowlanych w Domu Zakonnym. Kwestia dokonania korekty VAT z 23% na 8% w stanie prawnym obowiązującym do dnia 30 czerwca 2020 r.

1) Wyłącznie dla robót budowlanych wykonywanych w obiektach budownictwa mieszkaniowego sklasyfikowanych do symbolu PKOB 1130, budynkach w domu zakonnym i niewykraczających poza bryłę tego budynku, ma zastosowanie stawka VAT w wysokości 8%. Przepis art. 41 ust. 12b u.p.t.u. nie ma w tym przypadku zastosowania, bowiem roboty budowlane nie są wykonywane ani w budynku jednorodzinnym, ani w pojedynczych lokalach mieszkalnych, lecz w budynku zbiorowego zamieszkania. Zatem, do całej powierzchni budynków, które posiadają symbol PKOB 1130, stanowiące obiekt budownictwa mieszkaniowego, o którym mowa w art. 2 pkt 12 u.p.t.u., w odniesieniu do świadczonych usług robót budowlanych należy zastosować 8% stawkę VAT. Natomiast roboty wykonane poza bryłą budynków podlegają opodatkowaniu podstawową stawką VAT w wysokości 23%.

2) Wnioskodawca (generalny wykonawca) przystępując do realizacji robót budowlanych przyjął, że obowiązująca stawka podatku wynosić będzie 23%. W trakcie realizacji robót następowały odbiory częściowe robót budowlanych, w wyniku których wnioskodawca wystawił inwestorowi faktury ze stawką VAT 23%, a inwestor faktury te zapłacił.

Mając na uwadze powyższe oraz stan prawny obowiązujący do dnia 30 czerwca 2020 r., należy stwierdzić, że wnioskodawca w związku z zastosowaniem błędnej stawki VAT w wysokości 23% zamiast 8% na wykonane roboty budowlane powinien wystawić faktury korygujące do faktur, w których zastosował tę błędną stawkę VAT, na podstawie art. 106j ust. 1 pkt 5 u.p.t.u.

[0114-KDIP1-1.4012.821.2021.2.AKA] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 16/02/2022

2.7. Możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków wynikających z faktur dotyczących zakupu posiłków profilaktycznych dla pracowników fizycznych

Ponoszone przez spółkę wydatki na zakupu posiłków profilaktycznych opisanych jako: posiłek regeneracyjny, danie gotowe, posiłek profilaktyczny, usługa cateringowa dla pracowników fizycznych, wynikają z obowiązujących przepisów zawartych w rozporządzeniu RM z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie profilaktycznych posiłków i napojów, a także są niewątpliwie przejawem i wyrazem starań spółki jako pracodawcy dążącego do poprawy atmosfery pracy, co w konsekwencji zwiększa motywację do pracy, wydajność pracy. To z kolei pozwala szybciej i sprawniej zrealizować cele biznesowe założone przez spółkę, co w efekcie przekłada się na uzyskiwane przez spółkę przychody. Powyższe wydatki nie znajdują się w zamkniętym katalogu wydatków niemogących zostać uznane za koszty podatkowe, o których mowa w art. 16 ust. 1 u.p.d.o.p., w szczególności w art. 16 ust. 1 pkt 28 u.p.d.o.p. Wydatki poniesione przez spółkę na zakup posiłków profilaktycznych udostępnianych pracownikom fizycznym nie należą bowiem do kategorii kosztów reprezentacyjnych. Przy ocenie wydatków pod kątem ich reprezentacyjnego charakteru należy bowiem mieć na względzie ich cel, który musi polegać na wykreowaniu pozytywnego obrazu podatnika (w tym wypadku spółki) jako celu wyłącznego bądź dominującego, co w omawianej sytuacji nie ma miejsca.

[0111-KDIB1-2.4010.3.2022.1.BD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 04/03/2022

2.8. Kwestia ustalenia jak należy rozumieć środki przeznaczone na zasilenie jednostki celem realizacji przypisanych jej zadań dla celów kalkulacji prewspółczynnika VAT

Środki przeznaczone na zasilenie jednostki celem realizacji przypisanych jej zadań jednostki samorządu terytorialnego obejmują całość środków otrzymywanych przez jednostkę budżetową na pokrycie wydatków tej jednostki. Dla celów kalkulacji prewspółczynnika VAT jednostki budżetowej, przez środki przeznaczone na zasilenie jednostki celem realizacji przypisanych jej zadań jednostki samorządu terytorialnego, o których mowa w § 2 pkt 10 rozporządzenia MF z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie sposobu określania zakresu wykorzystywania nabywanych towarów i usług do celów działalności gospodarczej w przypadku niektórych podatników, należy rozumieć kwotę środków „transferowanych” z budżetu jednostki samorządu terytorialnego do jednostki budżetowej (tj. kwoty środków zasilających samorządową jednostkę budżetową pochodzące z dochodów własnych jednostki samorządu terytorialnego lub otrzymanych przez jednostkę samorządu terytorialnego, np. dotacji czy subwencji, z których pokrywane są wydatki samorządowej jednostki budżetowej) z wyjątkiem środków przeznaczonych zgodnie z odrębnymi przepisami na wypłatę zasiłków, zapomóg lub innych świadczeń o podobnym charakterze na rzecz osób fizycznych, a nie środki otrzymane z budżetu gminy w wysokości umożliwiającej pokrycie nadwyżki wydatków jednostki nad dochodami tej jednostki.

[0111-KDIB3-2.4012.297.2018.11.SR] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 25/02/2022

2.9. Metodologia rozliczania przychodów i kosztów uzyskania przychodów spółki komandytowej od dnia 1 maja 2021 r.

1) W przypadku usług świadczonych przez spółkę komandytową bądź innych zdarzeń powodujących powstanie przychodu, każdorazowo, gdy dzień wydania rzeczy, zbycia prawa majątkowego lub wykonania usługi, albo częściowego wykonania usługi, bądź dzień wystawienia faktury albo uregulowania należności przypadnie w okresie po dniu 30 kwietnia 2021 r. (tj. w okresie, gdy spółka komandytowa posiadała już status podatnika CIT), przychód winien zostać rozpoznany przez spółkę komandytową, a nie jej wspólników.

2) Z brzmienia art. 12 ust. 3c u.p.d.o.p. wynika, że jeżeli strony ustalą, iż usługa jest rozliczana w okresach rozliczeniowych, za datę powstania przychodu uznaje się ostatni dzień okresu rozliczeniowego określonego w umowie lub na wystawionej fakturze, nie rzadziej niż raz w roku. Jeśli ostatni dzień danego okresu rozliczeniowego przypadnie w dniu, kiedy spółka komandytowa posiada już status podatnika CIT, całość przychodu z tego okresu rozliczeniowego powinna zostać zaliczona do przychodu spółki komandytowej jako podatnika CIT.

3) W zakresie kosztów uzyskania przychodów bezpośrednio związanych z przychodami uzyskanymi przez spółkę komandytową i rozpoznaniem dla celów CIT przez wspólników przed dniem 1 maja 2021 r., poniesionych przez spółkę komandytową po dniu 30 kwietnia 2021 r.: i) do dnia, sporządzenia sprawozdania finansowego za 2021 r. nie później niż do upływu terminu na złożenie zeznania za rok 2021 (co będzie miało miejsce w 2022 r.), powinny zostać rozpoznane dla celów CIT przez wspólników zgodnie z art. 5 u.p.d.o.p., ii) po dniu, określonym w powyższy sposób, powinny zostać rozpoznane dla celów CIT przez spółkę komandytową jako podatnika CIT.

4) Natomiast w kwestii kosztów innych niż bezpośrednio związanych z przychodami stwierdzić należy, że w sytuacji w której dzień poniesienia tych kosztów przypadał po dniu 30 kwietnia 2021 r. uprawnioną do ich rozpoznania dla celów podatkowych będzie spółka komandytowa.

5) W sytuacji poniesienia przez spółkę komandytową, przed dniem 1 maja 2021 r., kosztów uzyskania przychodów innych niż bezpośrednio związane z przychodami, dotyczących okresu, w którym spółka komandytowa była zarówno transparentna podatkowo oraz posiadała status podatnika CIT (np. koszty dotyczące roku kalendarzowego 2021), koszty te powinny dla celów podatkowych podlegać rozpoznaniu zarówno przez spółkę komandytową oraz wspólników - w proporcji odpowiadającej długości okresu, w którym spółka komandytowa pozostawała podmiotem transparentnym podatkowo oraz posiadała status podatnika CIT. Natomiast koszty inne niż bezpośrednio związane z przychodami dotyczące okresu przekraczającego rok podatkowy poniesione począwszy od dnia 1 maja 2021 r. powinny być rozpoznane przez spółkę komandytową.

6) W sytuacji korekty przychodów uzyskanych bądź kosztów uzyskania przychodów poniesionych przez spółkę komandytową i rozpoznanych dla celów podatku dochodowego przez wspólników, innej niż spowodowana błędem rachunkowym lub inną oczywistą omyłką, w sytuacji w której faktura korygująca lub, w przypadku braku faktury, inny dokument potwierdzający przyczyny korekty został/zostanie wystawiony bądź otrzymany po dniu 30 kwietnia 2021 r., korekta powinna zostać dokonana poprzez zmniejszenie lub zwiększenie przychodów bądź kosztów uzyskania przychodów spółki komandytowej „na bieżąco”. Natomiast w sytuacji korekty przychodów uzyskanych bądź kosztów uzyskania przychodów poniesionych przez spółkę komandytową i rozpoznanych dla celów podatku dochodowego przez wspólników, spowodowanej błędem rachunkowym lub inną oczywistą omyłką, w sytuacji w której faktura korygująca lub, w przypadku braku faktury, inny dokument potwierdzający przyczyny korekty został/zostanie wystawiony bądź otrzymany po dniu 30 kwietnia 2021 r., korekta powinna zostać dokonana poprzez zmniejszenie lub zwiększenie przychodów bądź kosztów uzyskania przychodów wspólników „wstecz”.

7) W przypadku korekty spełniającej warunki wskazane w art. 11e u.p.d.o.p. (korekta cen transferowych), dotyczącej roku podatkowego zakończonego przed dniem 1 stycznia 2021 r. i dokonywanej po dniu 30 kwietnia 2021 r., korekta powinna zostać dokonana poprzez zmniejszenie lub zwiększenie przychodów lub kosztów uzyskania przychodów, w okresie którego korekta dotyczy, tj. okresie kiedy spółka była transparentna podatkowo, czyli korekta będzie dotyczyć przychodów i kosztów rozliczanych przez wspólników spółki.

8) Zasadne jest by korekta cen transferowych dotycząca transakcji zawieranych z podmiotami powiązаныmi odnoszona była do okresu rozliczeniowego, w którym te transakcje były dokonywane. W przypadku spółki komandytowej objętej opodatkowaniem CIT od dnia 1 maja 2021 r., korekta cen transferowych powinna pozwolić na dostosowanie do cen rynkowych, cen z okresu od dnia 1 stycznia do dnia 30 kwietnia oraz okresu od dnia 1 maja do dnia 31 grudnia 2021 r. Brak jest podstaw do szacunkowej korekty cen, proporcjonalnie do długości okresu.

[0111-KDIB1-1.4010.476.2021.1.BS] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 17/02/2022

2.10. Ustalenie wysokości składki na ubezpieczenie zdrowotne od dnia 1 stycznia 2022 r. przy rozliczaniu dochodów z IP Box

Stawka 4,9% dla obliczenia składki na ubezpieczenie zdrowotne przewidziana jest wyłącznie dla przedsiębiorców, którzy jako podstawową formę opodatkowania wybrali podatek liniowy 19% podstawy obliczania podatku oraz dla przedsiębiorców, którzy jako podstawową formę wybrali podatek liniowy 19%, którzy jednocześnie korzystają z rozliczenia dochodów kwalifikowanych praw własności intelektualnej (IP-BOX) natomiast dla przedsiębiorców rozliczających się przy pomocy skali podatkowej i jednocześnie korzystają z rozliczenia dochodów kwalifikowanych praw własności intelektualnej, składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi 9% podstawy wymiaru składki. A zatem, stanowisko wnioskodawcy, zgodnie z którym właściwe byłoby stwierdzenie, że w sytuacji gdy przedsiębiorca rozlicza się według skali podatkowej i jednocześnie korzysta z rozliczania dochodów z IP Box – od kwalifikowanych dochodów opodatkowanych na zasadach określonych w art. 30ca u.p.d.o.f. stawka dla obliczenia składki na ubezpieczenie zdrowotne wynosi 4,9% podstawy wymiaru, natomiast od pozostałej części dochodów, opodatkowanych na zasadach ogólnych stawka dla obliczenia składki na ubezpieczenie zdrowotne wynosi 9% jest nieprawidłowe.

[DI/100000/43/106/2022] decyzja Oddziału ZUS w Gdańsku z dnia 16/02/2022

2.11. W przypadku pełnienia funkcji przez prezesa zarządu w spółce bez wynagrodzenia, po stronie spółki nie powstaje przychód z tytułu nieodpłatnego świadczenia

Skoro pełnienie funkcji przez prezesa zarządu nie ma charakteru nieodpłatnego - zarówno prezes zarządu, jak i spółka delegująca prezesa zarządu do zarządu spółki są zainteresowani osiągnięciem zysku przez spółkę i zwiększaniem wartości jej majątku, które mogą im przynieść obecnie i w przyszłości określone korzyści majątkowe - to pełnienie funkcji prezesa zarządu spółki bez wynagrodzenia przez osobę pełniącą jednocześnie podobne funkcje w spółkach na wyższych szczeblach struktury oraz posiadającą udziały w spółce dominującej, nie skutkuje po stronie spółki powstaniem przychodu podatkowego, w szczególności nie stanowi przychodu z tytułu nieodpłatnych świadczeń. W konsekwencji, w przypadku pełnienia funkcji przez prezesa zarządu w spółce bez wynagrodzenia, po stronie spółki nie powstaje przychód z tytułu nieodpłatnego świadczenia podlegający opodatkowaniu na gruncie u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-2.4010.635.2021.1.AW] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 15/02/2022

2.12. Dopuszczalne jest niszczenie paragonu fiskalnego dokumentującego transakcję, dla której wystawiona została faktura elektroniczna

Prawidłowe jest stanowisko, zgodnie z którym w przypadku dokonania przez spółkę sprzedaży w sklepie internetowym zaewidencjonowanej na kasie rejestrującej umożliwiającej elektroniczną archiwizację kopii paragonów, w stosunku do której wystawiona zostanie również faktura VAT w formie elektronicznej, nie jest konieczne przechowywanie wersji papierowej paragonu fiskalnego dokumentującego tę sprzedaż i w rezultacie dopuszczalne jest jego zniszczenie.

[0112-KDIL3.4012.486.2021.1.MC] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 08/02/2022

2.13. Różnice kursowe, wyniki z kontraktów nierzeczywistych oraz efekty wyceny forwardów i opcji nie są objęte zwolnieniem z art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p. Kwestia wykazywania różnic kursowych w wyniku podatkowym

- 1) Różnice kursowe z realizacji forwardów, różnice kursowe z realizacji opcji, wynik z kontraktów nierzeczywistych, efekty wyceny forwardów, efekty wyceny opcji - powinny stanowić element kalkulacyjny dochodu opodatkowanego na zasadach ogólnych, tj. nieobjętego zwolnieniem z art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p.

2) Z uwagi na stosowaną metodę rachunkową rozpoznawania różnic kursowych, spółka ma prawo ujmowania różnic kursowych jedynie poprzez ujęcie w tym wyniku nadwyżki ujemnych lub dodatnich różnic kursowych wynikających z ksiąg rachunkowych (tzw. ujęcie różnic kursowych per saldo). Tym samym, spółka ma prawo do ujmowania wszystkich wskazanych różnic kursowych (w tym wyniku z kontraktów nierzeczywistych oraz efektów wyceny forwardów i opcji) jedynie poprzez ujęcie w tym wyniku nadwyżki ujemnych lub dodatnich różnic kursowych wynikających z ksiąg rachunkowych.

[0111-KDIB1-3.4010.705.2021.2.JKU] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 11/03/2022

2.14. Zasady ujmowania przychodu z tytułu sprzedaży towarów wyprodukowanych w nowym zakładzie, gdy niektóre ich części zostały wyprodukowane w dotychczasowym zakładzie, w świetle art. 17 ust. 1 pkt 34a u.p.d.o.p.

W sytuacji spółki, która prowadzi działalność związaną z nową inwestycją na terenie wskazanym w decyzji o wsparciu oraz działalność opodatkowaną, poprzez zakłady zlokalizowane w różnych miejscach, konieczne jest prowadzenie ksiąg rachunkowych w taki sposób, aby możliwe było precyzyjne rozdzielanie przychodów i kosztów uzyskania przychodów, związanych z działalnością zwolnioną jak i opodatkowaną, a także ustalenie odrębnego wyniku podatkowego dla działalności gospodarczej, z której dochód korzysta ze zwolnienia od opodatkowania oraz dla działalności, z której dochód podlega opodatkowaniu. Tym samym, istnieje konieczność prowadzenia rozliczeń pomiędzy jednostką organizacyjną prowadzącą działalność poza terenem wskazanym w decyzji o wsparciu, a pozostałymi częściami przedsiębiorstwa zlokalizowanymi na terenie wskazanym w decyzji o wsparciu, zgodnie z zasadami określonymi w rozdz. 1a oddział 2 (zasada ceny rynkowej) u.p.d.o.p. Analiza przepisów wskazuje na to, że na podatnikach prowadzących działalność na podstawie decyzji o wsparciu spoczywa obowiązek prowadzenia ewidencji zapewniającej wyłącznie określenie kwoty dochodu zwolnionego z podatku dochodowego oraz dochodu podlegającego opodatkowaniu. Wobec powyższego, po pierwsze, w całkowitych przychodach z tytułu sprzedaży produktu wytworzonego w ramach nowej inwestycji należy wydzielić tę część przychodów, która dotyczy fazy produkcji prowadzonej w dotychczasowym zakładzie. Winno to nastąpić poprzez wydzielenie właściwej części przychodów, która odpowiada poniesionym kosztom, tak aby możliwe było określenie wyniku finansowego na tej fazie produkcji (tj. koszty tej fazy produkcji + marża).

[0111-KDIB1-3.4010.20.2022.1.IM] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 11/03/2022

2.15. Skutki podatkowe w CIT połączenia funduszy inwestycyjnych zamkniętych

- 1) W zakresie połączenia funduszy inwestycyjnych zamkniętych (FIZ), ustawodawca przewidział podobną jak w przypadku działań restrukturyzacyjnych spółek, tzw. neutralność podatkową. W przypadku właściciela certyfikatów inwestycyjnych w FIZ, przejętym przez inny fundusz zamknięty, odpowiednie zastosowanie powinien zatem znaleźć m.in. art. 12 ust. 4 pkt 12 u.p.d.o.p. W zakresie otrzymanego przez spółkę dominującą w PGK zwrotu pieniężnego, wynikającego z niemożności przydzielenia całkowitej liczby certyfikatów inwestycyjnych w funduszu przejmującym Y, (w wysokości kwoty wynikającej z iloczynu nadwyżki ponad całkowitą liczbę certyfikatów przydzielonych oraz wartości aktywów netto funduszu Y przypadających na certyfikat) stwierdzić należy, że powinien on zostać rozpoznany jako przychód. W tej części nie zostały przydzielone certyfikaty inwestycyjne w funduszu inwestycyjnym przejmującym. Kwota ta została faktycznie otrzymana przez podatnika jako „spłata” części certyfikatów w funduszu przejmowanym X, które nie zostały zamienione na certyfikaty inwestycyjne w funduszu przejmującym Y, ze względu na możliwość przydzielenia uczestnikowi jedynie całkowitej liczby certyfikatów funduszu Y. W odniesieniu do otrzymanego zwrotu spółka ma prawo do rozliczenia proporcjonalnej części kosztów nabycia certyfikatów inwestycyjnych w funduszu X, w części w jakiej nie zostały one zamienione na certyfikaty funduszu Y i otrzymano pieniężny zwrot. Pozostała nierozliczona kwota kosztów związanych z nabyciem certyfikatów inwestycyjnych w funduszu X, będzie mogła stanowić koszty uzyskania przychodów w przypadku późniejszego wykupu certyfikatów inwestycyjnych funduszu Y. Reasumując w momencie połączenia funduszy X i Y mamy do czynienia z dwoma zdarzeniami podatkowymi. W momencie przeniesienia majątku funduszu X do funduszu Y spółka w zamian za certyfikaty inwestycyjne funduszu X otrzymała certyfikaty inwestycyjne funduszu Y oraz zwrot (środki pieniężne – kwota wynikająca z iloczynu nadwyżki ponad całkowitą liczbę certyfikatów oraz wartości aktywów netto funduszu Y przypadających na certyfikat inwestycyjny). O ile wystąpienie pierwszego z ww. zdarzeń nie będzie wiązało się z powstaniem przychodu podatkowego, bowiem część aktywów będących dotąd zainwestowanych w certyfikaty funduszu X będzie zamieniona na certyfikaty funduszu Y, to ziszczenie się drugiego zdarzenia (dokonanie zwrotu) będzie skutkowało powstaniem przychodu po stronie spółki. W takim przypadku po stronie spółki powstanie bowiem trwałe przysporzenie w postaci (wysokości) otrzymanych środków. W momencie otrzymania zwrotu spółka uzyskała przychód podatkowy, o którym mowa w art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. c u.p.d.o.p. W sytuacji osiągnięcia przychodu spółka może zaliczyć do kosztów

uzyskania przychodów wydatki zgodnie z ogólną zasadą wynikająca z art. 15 u.p.d.o.p. Do otrzymanego zwrotu nie znajdzie zastosowania art. 12 ust. 4 pkt 6a u.p.d.o.p.

2) Odnosząc się do kwestii wykupu i umorzenia certyfikatów inwestycyjnych funduszu Y stwierdzić należy, iż w przypadku uzyskania przychodu z tytułu odkupienia/umorzenia certyfikatów inwestycyjnych w funduszu Y, spółka powinna ustalić kwotę podlegającą opodatkowaniu podatkiem CIT, pomniejszając przychód uzyskany w wyniku odkupienia/umorzenia certyfikatów funduszu Y (otrzymanych w zamian za certyfikaty w przejętym funduszu X) o nieodliczone wcześniej przy okazji rozpoznania przychodu z tytułu otrzymanego zwrotu, koszty ich nabycia.

[0111-KDIB1-2.4010.433.2021.1.AK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 11/03/2022

2.16. Przesłanki zastosowania stawki 0% dla usługi związanej z organizacją frachtu i ubezpieczenia CARGO w ramach usługi spedycyjnej

1) Czynności podejmowane przez wnioskodawcę, tj. usługa organizacji frachtu i ubezpieczenia CARGO, mające na celu obsługę towarów przewożonych w kontenerach spełniają definicję usług spedycji, o których mowa w art. 794 k.c. W ramach tej obsługi spedycyjnej na rzecz kontrahenta (importera) wliczane są m.in. koszty związane z organizacją frachtu morskiego na odcinku zagranicznym z portów morskich w Chinach do portów morskich w Polsce i organizacja ubezpieczenia CARGO towarów. Ponadto firma logistyczna współpracująca z wnioskodawcą obsługuje na jego zlecenie dane transportery. Ze względu na to, że usługa spedycyjna związana jest z importem towarów (są to towary przewożone w kontenerach z krajów trzecich m.in. z Chin do portu na terenie Polski) to należy uznać, że wnioskodawca świadczy na rzecz swojego kontrahenta usługi spedycji międzynarodowej, o których mowa w art. 83 ust. 3 pkt 3 u.p.t.u. Usługa spedycyjna w ramach której będzie świadczona usługa organizacji frachtu i ubezpieczenia CARGO będzie podlegała opodatkowaniu w Polsce. Jednakże aby możliwe było zastosowanie stawki podatku 0% do świadczonych usług (organizacja frachtu morskiego i ubezpieczenie CARGO) wnioskodawca powinien posiadać w swej dokumentacji dowody wiarygodne i potwierdzające faktyczne świadczenie usług transportu międzynarodowego.

2) Wnioskodawca w swojej dokumentacji odnośnie do świadczonej usługi spedycyjnej posiada niemiecki dokument SAD - dokumentujący odprawę fiskalną importowanych towarów na terytorium Niemiec, w którym widoczne jest naliczenie do podstawy opodatkowania wartości frachtu i ubezpieczenia wynikające z faktury sprzedaży, konosament morski spedytorski, z którego wynika docelowe miejsce przeznaczenia towaru – Polska, deklarację JPK V7, w której zleceniodawca wnioskodawcy rozlicza WNT według wartości obejmującej podstawę opodatkowania VAT z odprawy fiskalnej.

Wnioskodawca organizuje obsługę towarów przewożonych z krajów trzecich z Chin do Portu na terenie kraju, przy czym co istotne odprawa celna odbywa się na terytorium Niemiec. Zatem w myśl art. 26a u.p.t.u. (art. 60 Dyrektywy 112) miejscem importu towarów w przedmiotowym przypadku jest terytorium Niemiec, tj. terytorium państwa członkowskiego, na którym towary znajdują się w momencie ich wprowadzenia na terytorium UE. Ponadto z uwagi na fakt, że w momencie odprawy celnej w Niemczech znane jest miejsce przeznaczenia (Polska) to wartość transportu do tego miejsca przeznaczenia wlicza się do podstawy opodatkowania importu zgodnie z art. 30b ust. 4 u.p.t.u. (art. 86 ust. 1 lit. b Dyrektywy 112). Tym samym, w przypadku dokonywania odprawy celnej towarów (dopuszczenia do obrotu) w kraju innym niż Polska (Niemcy), do transakcji nie znajdzie zastosowania wymóg wynikający z art. 83 ust. 5 pkt 2 u.p.t.u. W konsekwencji, w takim przypadku do zastosowania stawki 0% do świadczonych usług spedycyjnych nie jest konieczny dokument potwierdzający wliczenie wartości usługi do podstawy opodatkowania z tytułu importu towarów, lecz jedynie dokumenty wynikające z art. 83 ust. 5 pkt 1 u.p.t.u., tj. dokumenty jednoznacznie potwierdzające, iż w wyniku przewozu z miejsca nadania (Chiny) do miejsca przeznaczenia (Polska) nastąpiło przekroczenie granicy z państwem trzecim, oraz faktura dokumentująca wykonaną usługę spedycyjną. Posiadane przez wnioskodawcę dokumenty w związku z świadczoną usługą spedycyjną na rzecz kontrahenta (importera) potwierdzają, że w wyniku przewozu z miejsca nadania (Chiny) do miejsca przeznaczenia (Polski) nastąpiło przekroczenie granicy z państwem trzecim. W związku z powyższym wnioskodawca jest uprawniony do zastosowania stawki VAT w wysokości 0% do świadczonych usług organizacji frachtu morskiego oraz ubezpieczenia CARGO, które to usługi realizowane są w ramach usługi spedycji międzynarodowej związanej z transportem towarów z Chin do Polski, gdzie odprawa celna odbywa się na terytorium Niemiec.

[0114-KDIP1-2.4012.5.2022.1.RD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 08/03/2022

2.17. Kwestia opodatkowania VAT zaliczek pobieranych od współwłaścicieli na utrzymanie działki gruntu. Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT dla otrzymanego przez zarządcę wynagrodzenia za zarząd działką gruntu

- 1) Z uwagi na to, że zaliczki otrzymywane od współwłaścicieli nie są przejściowo ujmowane w prowadzonej przez spółkę ewidencji na potrzeby podatku, w niniejszej sprawie nie jest spełniony warunek, o którym mowa w przepisie art. 29a ust. 7 pkt 3 u.p.t.u. Zatem, w myśl art. 29a ust. 1 u.p.t.u. otrzymywane od współwłaścicieli zaliczki stanowią element podstawy opodatkowania świadczonych przez spółkę usług, bowiem nie są spełnione warunki, o których mowa w art. 29a ust. 7 pkt 3 u.p.t.u.

Odnosząc się natomiast do obowiązku doliczenia przez spółkę do pobieranych zaliczek kwoty podatku VAT, wskazać należy że podstawą opodatkowania będzie przewidziana w umowie kwota netto otrzymanej wpłaty, do której spółka będzie zobowiązana wyliczyć wartość należnego podatku VAT.

2) Opodatkowaniu VAT podlega konkretna czynność (dostawa towaru lub usługa), a nie zapłata. Wyjątkiem polegającym na tym, że faktura dokumentuje zapłatę, jest faktura dokumentująca uiszczenie zaliczki na poczet przyszłej dostawy towarów czy świadczenia usług, natomiast w pozostałych przypadkach faktura zawsze dokumentuje czynność, a nie płatność, gdyż opodatkowaniu podlega właśnie czynność. Przepis art. 19a ust. 8 u.p.t.u. definiuje zatem moment powstania obowiązku podatkowego, gdy określony podmiot gospodarczy otrzymał zaliczkę na poczet przyszłej usługi. Wskazać należy, że przepis ten nie definiuje jakich dostaw towarów i jakich usług ma dotyczyć zaliczka. Odnosi się on zatem do każdej zaliczki na dostawę towarów i świadczenie usług z zastrzeżeniem jednakże usług wymienionych w ust. 5 pkt 4 art. 19a u.p.t.u. A zatem stwierdzić należy, że wpłaty współwłaścicieli działki otrzymywane przez spółkę z góry za okres półroczny z tytułu świadczenia usług zarządzania nieruchomością będą stanowiły wynagrodzenie, w związku z otrzymaniem którego po stronie spółki powstanie obowiązek podatkowy. W związku z powyższym obowiązek podatkowy z tytułu otrzymanego wynagrodzenia za zarząd ww. działką gruntu (płatnego z góry na okres pół roku), na poczet wykonania przez spółkę usługi zarządu nieruchomością zgodnie z art. 19a ust. 8 u.p.t.u., powstanie z chwilą otrzymania przez spółkę tej wpłaty (zaliczki). W konsekwencji, spółka będzie zobowiązana do naliczenia i odprowadzenia podatku VAT z chwilą otrzymania zaliczki.

[0113-KDIPT1-3.4012.882.2021.2.AG] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 07/03/2022

2.18. Prawo do odliczenia podatku naliczonego przez oddział banku przedsiębiorcy zagranicznego

- 1) Oddziałowi zagranicznego banku (szwedzkiego) na podstawie art. 86 ust. 8 pkt 1 u.p.t.u. przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z nabywanych towarów i usług związanych z działalnością tego oddziału polegającą na świadczeniu usług wsparcia wewnętrznego na rzecz centrali (bank szwedzki) przy uwzględnieniu wyłączeń, o których mowa w art. 88 u.p.t.u. Oddział jest zarejestrowany na potrzeby podatku VAT w Polsce, jest zarejestrowanym czynnym podatnikiem VAT. Nabywane towary i usługi polegające na wsparciu centrali w ramach usług wsparcia wewnętrznego podlegają opodatkowaniu na terytorium Polski i służą do wykonywania czynności opodatkowanych przez bank w kraju siedziby i co istotne, gdyby czynności te wykonywane były na terytorium Polski również podlegałyby opodatkowaniu.

Przy czym, dokonując odliczenia na podstawie art. 86 ust. 8 pkt 1 u.p.t.u. oddział jako zarejestrowany czynny podatnik VAT musi być w posiadaniu odpowiednich dokumentów potwierdzających związek odliczonego w Polsce podatku z wykonywanymi czynnościami.

2) W odniesieniu do tej części podatku naliczonego związanego z zakupem przez oddział towarów i usług w związku z realizacją usług wsparcia wewnętrznego na rzecz centrali, którą można odrębnie określić i przyporządkować do wykonywanych przez centralę w państwie siedziby czynności opodatkowanych, które w państwie siedziby uprawniają do odliczenia podatku naliczonego na podstawie art. 86 ust. 8 pkt 1 u.p.t.u. przysługuje prawo do odliczenia podatku. W odniesieniu do tej części podatku naliczonego związanego z zakupem przez oddział towarów i usług, którą można odrębnie określić i przyporządkować do wykonywanych przez centralę w państwie siedziby czynności opodatkowanych, które w państwie siedziby nie uprawniają do odliczenia podatku naliczonego (ponieważ korzystają ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem od wartości dodanej) nie przysługuje prawo do odliczenia podatku. Zaś w odniesieniu do tej części podatku naliczonego związanego z zakupem przez oddział towarów i usług, której nie można odrębnie określić i przyporządkować do wykonywanych przez centralę w państwie siedziby czynności opodatkowanych, które w państwie siedziby uprawniają do odliczenia podatku naliczonego bądź do czynności opodatkowanych, które w państwie siedziby nie uprawniają do odliczenia podatku naliczonego (ponieważ korzystają ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem od wartości dodanej) przysługuje prawo do odliczenia przy zastosowaniu proporcji, o której mowa w art. 90 ust. 2 u.p.t.u. Powyższe potwierdza wyrok TSUE z dnia 24 stycznia 2019 r. w sprawie C-165/17, z którego wynika, że w sytuacji, w której centrala prowadzi działalność gospodarczą podlegającą opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej, jak i zwolnioną z tego podatku, a wydatków na towary i usługi dokonywanych na poziomie oddziału nie można w całości lub w części przypisać do czynności centrali opodatkowanych podatkiem od wartości dodanej ani do czynności zwolnionych z podatku od wartości dodanej, w celu odliczenia naliczonego podatku VAT w Polsce, należy zastosować proporcję odliczenia ustaloną jako udział rocznego obrotu centrali z tytułu czynności, z którymi wydatki oddziału są powiązane (bezpośrednio lub pośrednio) i w związku z którymi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego (czynności opodatkowane), w stosunku do całkowitego rocznego obrotu centrali uzyskanego z tytułu czynności, z którym wydatki oddziału są powiązane (bezpośrednio lub pośrednio), w związku z którymi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego (czynności opodatkowane), jak i w związku z którymi centrali nie przysługuje takie prawo (czynności zwolnione).

[0114-KDIP1-2.4012.575.2021.2.RD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 01/03/2022

2.19. Spółka z o.o. powstała z przekształcenia jednoosobowej działalności gospodarczej nie będzie podlegać ograniczeniom w wyborze opodatkowania ryczałtem od spółek określonych w art. 28k ust. 1 pkt 5 u.p.d.o.p.

Warunki opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek kapitałowych zawiera art. 28j ust. 1 u.p.d.o.p. W odniesieniu do części obowiązków wynikających z powyższego przepisu, w oparciu o art. 28j ust. 2 u.p.d.o.p., z preferencji skorzystać mogą podatnicy rozpoczynający prowadzenie działalności gospodarczej. Powyższy przepis odnosi się ogólnie do podatników rozpoczynających prowadzenie działalności i nie zawiera negatywnego katalogu wyłączającego zastosowanie tej regulacji do podatników, rozpoczynających prowadzenie działalności w określony sposób. Zatem, skoro przyszła spółka z o.o. powstanie z przekształcenia jednoosobowej działalności gospodarczej w spółkę kapitałową, to do tej spółki jako podmiotu rozpoczynającego prowadzenie działalności gospodarczej, nie będzie miał zastosowania art. 28k ust. 1 pkt 5 u.p.d.o.p. W konsekwencji spółka z o.o. powstała z przekształcenia działalności jednoosobowej będzie mogła skorzystać z preferencji podatkowej wynikającej z art. 28j u.p.d.o.p. po spełnieniu pozostałych warunków wynikających z art. 28j ust. 1 u.p.d.o.p. Po przekształceniu działalności jednoosobowej w spółkę kapitałową, spółka będzie spełniała wymogi określone w art. 28j u.p.d.o.p., zatem będzie mogła wybrać sposób opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek, a art. 28k ust. 1 pkt 5 nie znajdzie zastosowania.

[0111-KDIB1-1.4010.675.2021.2.BS] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 18/03/2022

2.20. Obowiązek poboru i odprowadzenia podatku u źródła od wynagrodzenia wypłacanego agentom za usługi pośrednictwa oraz usługi koordynacji scentralizowanych zakupów

Usługi pośrednictwa oraz usługi koordynacji scentralizowanych zakupów, nabywane od podmiotów zagranicznych są świadczeniami o podobnym charakterze do usług doradczych, reklamowych, zarządzania i kontroli oraz badania rynku, wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p., a tym samym podlegają objęciu regulacją art. 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p. Powyższe czynności, nazwane we wniosku usługami pośrednictwa oraz usługami koordynacji scentralizowanych zakupów, bezsprzecznie posiadają cechy charakterystyczne dla świadczeń wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p., które przeważają nad elementami charakterystycznymi dla innych świadczeń. W rezultacie usługi pośrednictwa oraz usługi koordynacji scentralizowanych zakupów, nabywane przez spółkę od podmiotu zagranicznego, mieszczą się w katalogu świadczeń wskazanych w art. 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p., w związku z czym spółka jest zobowiązana jako płatnik do poboru zryczałtowanego podatku dochodowego od wypłacanych na rzecz agentów wynagrodzeń.

2.21. Jedna faktura może dokumentować dwie usługi (zwolnioną z VAT oraz opodatkowaną VAT)

Nic nie stoi na przeszkodzie – aby po wypełnieniu obowiązków nałożonych przez powszechnie obowiązujące przepisy prawa – strony mogły ustalić, czy zaistniałe między nimi zdarzenie gospodarcze, będące świadczeniem usług (w analizowanym przypadku świadczeniem usługi szkolenia wstępnego i okresowego w zakresie BHP pracowników i właścicieli firm oraz usługi doradztwa w zakresie BHP dla firm) można udokumentować jedną, czy dwiema fakturami. Na gruncie przepisów dotyczących podatku VAT brak jest przeciwwskazań dla dokumentowania na jednej fakturze czynności podlegających różnym zasadom opodatkowania. Usługa w zakresie szkolenia BHP - zwolniona od podatku VAT, druga usługa w zakresie doradztwa BHP, opodatkowana podatkiem VAT – wykonane dla jednego zleceniodawcy mogą być zawarte na jednej fakturze, w odrębnych pozycjach – o ile moment powstania obowiązku podatkowego obu czynności pozwoli na ich wspólne fakturowanie, zgodnie z terminami wystawiania faktur. Podsumowując, jedna faktura może dokumentować dwie usługi, tj. usługę szkolenia jako zwolnioną od podatku VAT oraz drugą usługę jako doradztwo, opodatkowaną tym podatkiem.

[0112-KDIL1-2.4012.15.2022.1.ST] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 16/03/2022

2.22. Dla potrzeb podatku u źródła należy zastosować u.p.o. zawartą z krajem, w którym rzeczywisty właściciel należności ma swoją siedzibę. Kwestia obowiązków płatnika podatku u źródła od wypłat dokonywanych na rzecz nierezydentów z tytułu nabycia usług informatycznych

- 1) Z zastrzeżeniem posiadania przez usługodawców statusu rzeczywistego właściciela wypłacanego wynagrodzenia kwalifikacja podatkowa, w szczególności zasady opodatkowania zryczałtowanym podatkiem dochodowym pobieranym u źródła, wypłacanego przez spółkę wynagrodzenia za świadczenie usług informatycznych powinna zostać przeprowadzona zgodnie z koncepcją „look through approach” (tj. z pominięciem pośrednictwa płatności dokonywanej przez X Inc. jako centrum rozliczeniowego, nie będącej rzeczywistym właścicielem dokonywanych przez spółkę płatności), czyli na gruncie u.p.o. zawartych pomiędzy Polską a: Chorwacją, Kanadą, Niemcami, Słowacją, Szwecją, Ukrainą, Wielką Brytanią.

2) Z zastrzeżeniem posiadania przez usługodawców statusu rzeczywistego właściciela wypłacanego wynagrodzenia oraz posiadania przez spółkę certyfikatów rezydencji wystawionych przez państwa, w których znajdują się siedziby usługodawców, nie jest/nie będzie zobowiązana do pobrania oraz uiszczenia zryczałtowanego podatku dochodowego od wypłat dokonywanych na rzecz nierezydentów z siedzibą w Chorwacji, Szwecji, Niemczech, Kanadzie, Wielkiej Brytanii, na Słowacji oraz Ukrainie od wypłat dokonywanych na rzecz tych podmiotów z tytułu nabycia usług informatycznych w zakresie przedstawionym w opisie stanu faktycznego/zdarzenia przysłego, z uwagi na fakt, iż: i) czynności wykonywane na rzecz spółki przez te podmioty (oraz ewentualnie w przyszłości inne podmioty z siedzibą w tych krajach) nie stanowią „świadczeń o podobnym charakterze”, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p., ii) sprzedaż praw autorskich dokonywana w związku z realizacją świadczenia przedmiotowych usług informatycznych stanowi na gruncie stosownych u.p.o. zyski z przeniesienia majątku opodatkowane wyłącznie w kraju siedziby świadczeniodawcy.

[0111-KDIB2-1.4010.15.2022.2.BJ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 16/03/2022

2.23. Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT dla usługi parkingowej dokonanej za pośrednictwem parkometru. Prawo do częściowego odliczenia podatku VAT z faktur dokumentujących budowę rynku

1) Obowiązek podatkowy dla usługi parkingowej dokonanej za pośrednictwem parkometru będzie powstawał z chwilą wykonania usługi - art. 19a ust. 1 u.p.t.u. Określenie dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy, jest istotne dla ustalenia okresu rozliczeniowego, w którym dana czynność ma być rozliczona w przypadku parkometrów, które ewidencjonują dzień sprzedaży. Zatem, skoro parkometry ewidencjonują dzień sprzedaży usługi parkingowej, to gmina nie może przypisać całej sprzedaży biletów do ostatniego dnia danego miesiąca, w którym nastąpiła sprzedaż biletów. Sprzedaż biletu powinna być zatem przypisana do każdego dnia, w którym nastąpiła sprzedaż usługi parkingowej zgodnie z momentem powstania obowiązku podatkowego.

2) Gmina wskazała, że parkometr będzie rejestrował (ewidencjonował) dzień sprzedaży usługi parkingowej, zatem wydruk miesięczny z parkometru będzie właściwym dokumentem stanowiącym podstawę do prawidłowego udokumentowania obrotu i wprowadzenia do rejestru VAT, pod warunkiem, że będzie zawierał wszystkie elementy niezbędne do prawidłowego sporządzania deklaracji podatkowej. Ponadto należy wskazać, że z uwagi na to, że od dnia 1 stycznia 2014 r. uchylono art. 106 ust. 7 u.p.t.u. umożliwiające podatnikom dokumentowanie określonych nim czynności za pomocą faktur wewnętrznych, podstawą do udokumentowania obrotu może być odpowiedni dowód, który te czynności będzie odzwierciedlać.

Odejście od obowiązku dokumentowania wskazanych w uchylonym przepisie art. 106 ust. 7 u.p.t.u. czynności fakturami wewnętrznymi, oznacza możliwość prowadzenia przez podatnika dowolnej dokumentacji, która takie czynności będzie odzwierciedlać. Podatnicy nadal mogą wystawiać faktury wewnętrzne, jeśli taka będzie ich wola. Brak jest zatem przeszkód, aby ww. czynności były przez gminę rozliczane na podstawie faktury wewnętrznej lub innego dowodu księgowego, który będzie zawierał wszystkie wymagane przepisami dane.

3) Efekty realizacji projektu polegającego na budowie rynku będą wykorzystywane do czynności podlegających opodatkowaniu VAT (udostępnienia miejsca parkingowego będzie odpłatnym świadczeniem usług podlegającym opodatkowaniu) oraz do czynności niepodlegających opodatkowaniu VAT (pobieranie opłat za korzystanie z przystanków komunikacyjnych). Zatem gmina zrealizuje projekt, którego efekt będzie służył zarówno działalności gospodarczej, jak i niepodlegającej opodatkowaniu. Ponadto gmina nie ma możliwości przyporządkowania w całości lub części kwot podatku naliczonego (wynikającego z zakupów towarów i usług dokonywanych w związku z realizacją zadania inwestycyjnego) do poszczególnych rodzajów czynności. W związku z powyższym gminie nie będzie przysługiwać pełne prawo do odliczenia podatku naliczonego z faktur dokumentujących budowę rynku, ponieważ realizowane zadanie nie będzie służyć wyłącznie i w bezpośredni sposób czynnościom opodatkowanym. Gminie będzie przysługiwać stosowne prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących budowę rynku (na warunkach wskazanych w art. 86 ust. 1 u.p.t.u.), z uwzględnieniem art. 86 ust. 2a u.p.t.u., o ile nie wystąpią okoliczności wymienione w art. 88 u.p.t.u. Tym samym, prawo do odliczenia determinowane będzie „sposobem określenia proporcji”, co wymaga uwzględnienia również postanowień art. 86 ust. 2b i nast. u.p.t.u. A zatem, gminie przysługuje prawo do częściowego odliczenia podatku VAT z faktur dokumentujących budowę rynku za pomocą przewspółczynnika wyliczonego na podstawie art. 86 ust. 2a-2h u.p.t.u. oraz przepisów rozporządzenia.

[0114-KDIP4-1.4012.725.2021.3.PS] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 04/03/2022

2.24. Opodatkowanie VAT wynagrodzenia za czynności związane z rozporządzaniem prawem do przysługującej Skarbowi Państwa informacji geologicznej

Skoro udostępnienie informacji geologicznej następuje za wynagrodzeniem, na podstawie umowy cywilnoprawnej, to wpisuje się w zakres czynności opodatkowanych VAT, jako odpłatne świadczenie usług w rozumieniu art. 8 ust. 1 u.p.t.u. Tym samym w zakresie tych czynności województwo będzie działało w charakterze podatnika VAT. Zatem udostępnienie informacji geologicznej, dokonane na podstawie umowy, przez podatnika VAT, za które zgodnie z art. 100 ust. 2 ustawy - Prawo geologiczne i górnicze, przysługuje wynagrodzenie, jako świadczenie usług, o którym mowa w art. 8 ust. 1 u.p.t.u., będzie podlegało opodatkowaniu VAT, na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 u.p.t.u. Przepisy u.p.t.u. nie przewidują zwolnienia dla czynności udostępniania informacji geologicznej. Tym samym, ww. czynności będą podlegały opodatkowaniu i nie będą korzystały ze zwolnienia z VAT. W konsekwencji, ww. czynności będą opodatkowane według właściwej stawki.

[0113-KDIPT1-1.4012.113.2021.9.MH] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 04/03/2022

Dzielenie się wiedzą

- blogi CRIDO

podatki**w**biznesie

BLOG EKSPERTÓW CRIDO

INNOVATION
TODAY

blog ekspertów Crido

— PRAWO
DLA —
PRZEDSIĘBIORCÓW

blog ekspertów Crido

Kontakt

Roman Namysłowski

PARTNER ZARZĄDZAJĄCY

E: roman.namyslowski@crido.pl

